

Σύγχρονα ζητήματα γάμου και οίκογενείας και ή ποιμαντική τους ἀντιμετώπιση*

Άλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου

Όμοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Αθηνῶν

Εἶναι εύτυχής συγκυρία ποὺ ἡ σημερινὴ Ἡμερίδα τῆς Ἐπιτροπῆς μας ἀρχίζει τὶς ἐργασίες τῆς τὴν ἐπομένη τῆς ἔօρτης τῶν Ἅγιων Ἀκύλα καὶ Πρίσκιλλας, ποὺ γιὰ πολλοὺς παρουσιάζεται ως μία ὁρθόδοξη ἀντιπρόταση στὴ γιορτὴ τοῦ φερομένου ως Ἅγιου Βαλεντίνου, ποὺ ἡ «μνήμη» του τιμάται σήμερα καὶ γιορτάζεται ἀπὸ τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης ἐρωτευμένους. Οἱ Ἅγιοι Ἀκύλας καὶ ἡ Ἅγια Πρίσκιλλα σύμφωνα μὲ ἐναν χαρακτηρισμὸ συνιστᾶ «τὸ ἴδανικὸ χριστιανικὸ ζευγάρι». Νὰ ποιοὺς πρέπει τὰ ζευγάρια νὰ μιμοῦνται, νὰ ποιοὶ εἶναι οἱ προστάτες τους. Φαίνεται ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης Πρόεδρος τῆς Ε.Σ.Ε. Γάμου, Οίκογενείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος θέλησε νὰ σηματοδοτεῖ τὴν ἐναρξη τῶν Ἡμερίδων τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἐπομένη ἔօρτῶν Ἅγιων ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὸ Γάμο καὶ τὴν Οἰκογένεια. Ἐτσι καὶ ἡ προηγηθεῖσα Ἡμερίδα στὴ Λαμία, 14 Νοεμβρίου 2016, ἦταν τὴν ἐπομένη τῆς ἔօρτῆς τοῦ Ἅγιου Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐνὸς Ἅγίου ποὺ τίμησε καὶ ὑπερασπίστηκε ὅσο κανεὶς ἄλλος τὸν θεσμὸ τοῦ γάμου καὶ τῆς οίκογενείας καὶ ἔχυσε ἀπλετο φῶς στὶς ποικίλες διαστάσεις καὶ πτυχὲς τοῦ ἵεροῦ αὐτοῦ θεσμοῦ. Αἰσθάνομαι ἰδιαίτερη τιμὴ σήμερα, ποὺ ἐπελέγην ως ὄμιλητὴς γιὰ νὰ ἀπευθύνω τὸν λόγο στοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ιερῶν Μητροπόλεων Μακεδονίας, Θράκης καὶ Ἡπείρου, στὸ πλαίσιο τῆς Ἡμερίδας: **Προβληματισμοὶ γιὰ τὸν Γάμο καὶ τὴν Οἰκογένεια στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία μὲ θέμα: Σύγχρονα ζητήματα γάμου καὶ οίκογενείας καὶ ή ποιμαντική τους ἀντιμετώπιση.**

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Κύριε Βαρνάβα, ποὺ φιλοξενεῖτε τὴν Ἡμερίδα μας καὶ Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σισανίου καὶ Σιατίστης Κύριε Παῦλε, Πρόεδρε τῆς Ἐπιτροπῆς μας, Πανοσιολογιώτατε Α' Γραμματέα τῆς Ιερᾶς Συνόδου, Πανοσιολογιώτατοι καὶ Αἰδεσιμολογιώτατοι Πατέρες, ἐκπρόσωποι τῶν Ιερῶν Μητροπόλεων, Ἑλλογιμώτατοι Κύριοι Καθηγητές, μέλη τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, Κυρίες καὶ Κύριοι.

* Εἰσήγηση στὸ πλαίσιο Ἡμερίδας μὲ θέμα: **Προβληματισμοὶ γιὰ τὸ γάμο καὶ τὴν οίκογένεια στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία, τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γάμου, Οίκογενείας, Προστασίας τοῦ παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ προβλήματος, ποὺ ἔγινε στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, στὶς 14 Φεβρουαρίου 2017 στὴ Θεσσαλονίκη. Εἶχε προηγηθεῖ Ἡμερίδα στὴ Λαμία στὶς 14 Νοεμβρίου 2016.**

‘Ο γάμος καὶ ἡ οἰκογένεια πρόβλημα;

Ξεκινώντας τὴν εἰσήγησή μας, μακριὰ ἀπὸ μένα νὰ θεωρηθεῖ, ὅτι ὁ γάμος καὶ ἡ οἰκογένεια συνιστοῦν, αὐτὰ καθ' ἔαυτὰ προβλήματα. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἡμερίδα τῆς Ἐπιτροπῆς μας κάνει λόγο γιὰ προβληματισμοὺς γιὰ τὸ Γάμο καὶ τὴν Οἰκογένεια στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία. Παρουσιάζουν ὅπωσδήποτε προβλήματα πρὸς ἐπίλυση ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει πῶς εἶναι προβληματικὰ μεγέθη. Προβλήματα πρὸς ἐπίλυση ὅχι μόνο πρὸς ἀνάλυση. Θυμᾶμαι τὴν ἐπιφώνηση κάποιου συνέδρου τελευταῖα σὲ ἔνα συνέδριο ψυχιατρικῆς νὰ ἐγκρίνει καὶ νὰ προσανξάνει μία δική μου πρόταση: Δὲν θέλουμε ἀναλύσεις ζητοῦμε λύσεις. Τώρα βέβαια γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ θὰ θίξουμε δὲν ύπάρχουν πάντοτε εὔκολες λύσεις. Στὴν περίπτωσή μας νίοθετῶ τὴν διατύπωση τοῦ Δανοῦ Θεολόγου καὶ Φιλοσόφου Σέργεν Κίρκεγκωρ ὅτι δὲν εἶναι δύσκολος ὁ δρόμος ἀλλὰ τὸ δύσκολο εἶναι ὁ δρόμος στὴν περιοχὴ τοῦ Γάμου καὶ τῆς Οἰκογένειας.

Μιλᾶμε, λοιπόν, γιὰ ζητήματα ὅπως σὲ μιὰ ἐξέταση μαθήματος θέτουμε ζητήματα γιὰ νὰ ἀπαντηθοῦν· στὰ Μαθηματικὰ νὰ λυθοῦν. Σὲ ἄλλα μαθήματα νὰ τύχουν διαπραγμάτευσης ἢ διερεύνησης. Ζήτημα εἶναι, ἐπίσης, ὅτιδήποτε προκαλεῖ ἢ ἀποτελεῖ λόγο διένεξης, διαφοροποίησης καὶ ἀντιπαράθεσης (βλ. Λεξικὸ Μπαμπινιώτη, σ. 710). Συνεπῶς καλούμαστε νὰ ἀπαριθμήσουμε καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τέτοιου τύπου ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν σήμερα τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία σχετικὰ μὲ τὸ γάμο καὶ τὴν οἰκογένεια. Σύγχρονα (σὺν-χρονα), δηλαδή, ζητήματα τὰ ὅποια, ὅμως, ταυτόχρονα μποροῦν νὰ παρουσιάζουν διαφορετικὲς ὄψεις καὶ πλευρὲς (βλ. Λεξικὸ Μπαμπινιώτη, σ. 1677). Η παραδοσιακὴ οἰκογένεια νὰ ύπάρχει δίπλα σε νέες μορφὲς οἰκογένειας (πολιτικὸς - θρησκευτικὸς γάμος – σύμφωνο συμβίωσης). Η πιστότητα τῶν συζύγων νὰ προβάλλεται ὅπως καὶ ἡ ἀπιστία σὰν κάτι καλὸ καὶ ἀναγκαῖο γιὰ τὴν βελτίωση τῶν συζυγικῶν σχέσεων (π.χ. ἀνταλλαγὴ συντρόφων «swinging» καὶ προβολὴ της σὲ τηλεοπτικὴ ἐκπομπὴ «χωρὶς ντροπὲς καὶ ἀναστολές»). Οἱ καθιερωμένες μορφὲς γάμου ἀνδρὸς-γυναικὸς νὰ συνυπάρχουν μὲ γάμους ἢ σύμφωνα συμβίωσης ὁμοφύλων ζευγαριῶν. Ο θεσμὸς τοῦ γάμου νὰ ύποχωρεῖ καὶ νὰ τονίζεται ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογένειας, ὁ ὅποιος μπορεῖ νὰ περιλαμβάνει ποικιλία μορφῶν (μονογονεῖκὲς κ.λπ.). Ἐνθυμοῦμαι τὴν ἐμμονὴ διεθνῶν παραγόντων νὰ μὴν ὀνομασθεῖ τὸ 1994 ως Διεθνὲς ἔτος Γάμου καὶ Οἰκογένειας ἀλλὰ μόνο Οἰκογένειας, γιατί Οἰκογένεια μπορεῖ νὰ εἶναι μία

ένότητα ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ κάποιον μὲ τὸ σκύλο του (I and my dog we are a family).

Νομίζει κανεὶς ὅτι ἔχουν ἔρθει τὰ πάνω κάτω καὶ τὰ κάτω πάνω. Σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ καινούργια ποῦ πάει ὁ γάμος; Πῶς ἀντιμετωπίζει τὸ καινούριο; Τὰ πάντα γέγονεν καινά; Ἡ ἀντιμετωπίζουμε ἐνα κενὸ νοήματος σ' αὐτὸν τὸν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου θεσμὸ ποὺ ξεφεύγει ἀπὸ τὰ ὅρια συμβιώσεως καὶ ἐγκαταβιώνει στὸ χῶρο τοῦ Μυστηρίου (Χρ. Γιανναρᾶς «Ἡ Καθημερινή» 13/3/16).

Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι αὐτὸς ὁ Γάμος Μυστήριο παραμένει ἐνας ἄγνωστὸς Χ γιὰ τοὺς περισσότερους συνανθρώπους μας καὶ θὰ πρέπει νὰ τὸν γνωστοποιήσουμε γιὰ νὰ τὸν γνωρίσουν σὰν τὸν Θεὸ ἐκεῖνον ποὺ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀνήγγειλε στὴν ἀρχαίᾳ Αθήνα παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὸν βωμὸ ποὺ εἶχε ὡς ἐπιγραφὴ «τῷ ἀγνώστῳ θεῷ».

Ἡ Ἡμερίδα μας, λοιπόν, ποὺ ἀφορᾶ στοὺς προβληματισμοὺς γιὰ τὸν γάμο καὶ τὴν οἰκογένεια στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία πραγματοποιεῖται σὲ μιὰ περιορέουσα ἀτμόσφαιρα, ποὺ χρωματίζεται ἀπὸ ποικίλες ἰδέες καὶ ἀντιλήψεις. Παρατηρεῖται μιὰ σχετικοποίηση ἀξιῶν, ποὺ λίγο καιρὸ πρὸν θεωροῦνταν πάγιες καὶ σταθερές. Τί θρησκευτικός, τί πολιτικὸς γάμος, τί σύμφωνο συμβίωσης; Τί ἐτερόφυλα, τί ὅμοφυλα ζευγάρια; Υίοθεσία παιδιῶν ἀνεξάρτητα ἀπὸ γεννήτορες. Τί σχέση προτεραιοτήτων; Συζοῦμε χωρὶς γάμο, κάνουμε παιδιὰ καὶ μετὰ τὰ βαφτίζουμε ἢ συνδυάζουμε γάμο καὶ βαφτίσια ἢ βαφτίσια καὶ γάμο συγχρόνως. Θὰ τολμοῦσα νὰ ἐπιγράψω αὐτὴ τὴν κατάσταση πραγμάτων ὡς ἀνακολουθία ἢ ἀν-Ἀκολουθία (χωρὶς τὴν ἀντίστοιχη ἐκκλησιαστικὴ Ἀκολουθία) μιᾶς καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συγχρόνους μας ἐπιχειροῦν νὰ μὴ βαδίσουν τὴν...πεπατημένην.

Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ μᾶς προβληματίζει πραγματικὰ ὡς πρὸς τὴ σύγχρονη οἰκογένεια εἶναι, ὅτι οἱ περισσότεροι νέοι ἀλλὰ καὶ ἐνήλικες δὲν ἔχουν μιὰ συγκεκριμένη εἰκόνα γιὰ τὸ πῶς θὰ ἥθελαν νὰ ζήσουν, νὰ διευθετήσουν τὸ γάμο τους ἢ τὸν γάμο τῶν παιδιῶν τους. Αὐτοὶ ἔζησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἐπιθυμοῦν, ὅμως, τὰ παιδιά τους νὰ ζήσουν ὅπως καὶ αὐτοί; Τὰ παιδιὰ ποὺ ἔζησαν στὴν οἰκογένεια τῶν γονέων τους θὰ ἥθελαν νὰ ἐπαναλάβουν τὸν τρόπο οἰκογενειακῆς ζωῆς τῶν γονέων τους; Πολλοὶ ἀπαντοῦν αὐθόρμητα ναὶ ἢ ὅχι, ἄλλοι πάλι δυσκολεύονται νὰ ἀπαντήσουν καταφατικὰ ἢ ἀρνητικὰ καὶ μένουν σκεπτικοί. Ἔτσι, εἶναι ἐκτεθειμένοι σὲ πολλὰ σχήματα ποὺ κυκλοφοροῦν γιὰ νὰ ἐπιλέξουν.

Απ' αύτὸ τὸ βασικὸ πρόβλημα ἐξαρτῶνται καὶ ὅλα σχεδὸν τὰ ἄλλα προβλήματα. Καὶ εἶναι πολλοὶ καὶ πολλὰ ποῦ ἐπηρεάζουν τοὺς συγχρόνους μας γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὅποιο ζοῦν τὴν δικὴ τους οἰκογενειακὴ ζωὴ.

Σύγχρονος τρόπος ζωῆς καὶ οἰκογένεια

Αναφερόμενοι σὲ σύγχρονα οἰκογενειακὰ προβλήματα ἀσφαλῶς ὑποθέτουμε ὅτι τὰ σημερινὰ προβλήματα εἶναι διαφορετικὰ ἀπὸ προβλήματα ποὺ ὑπῆρχαν ἄλλοτε, σὲ παλαιότερες ἐποχὲς ἢ ἀπὸ προβλήματα ποὺ θὰ ὑπάρξουν στὸ μέλλον. Ὄτι δηλαδὴ τὰ προβλήματα τὰ σημερινὰ ἔχουν σχέση μὲ τὴ σύγχρονη κατάσταση τῆς κοινωνίας καὶ μὲ τὰ γνωρίσματα ποὺ τὴν χαρακτηρίζουν. Θὰ ὑποθέταμε, δηλαδή, ὅτι τὰ σημερινὰ προβλήματα βρίσκονται σὲ σχέση αιτίας-ἀποτελέσματος μὲ τὴ δομὴ τῆς σημερινῆς κοινωνίας.

Μποροῦμε νὰ ὑποστηρίξουμε βάσιμα ὅτι ὁ σύγχρονος τρόπος ζωῆς ἐπηρεάζει τὴ ζωὴ τῆς οἰκογένειας καὶ δίπλα στὶς διευκολύνσεις ποὺ δημιουργεῖ, γίνεται πρόξενος δυσκολιῶν καὶ προβληματικῶν καταστάσεων.

Θὰ ἥταν δυνατὸ νὰ ἐπιμείνουμε στὶς συνέπειες ὁρισμένων γνωρισμάτων τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας πάνω στὴ ζωὴ τῆς οἰκογένειας ὅπως:

- Τοῦ ἐξαστισμοῦ καὶ τῆς κινητικότητος τοῦ πληθυσμοῦ: οἱ Ἕλληνες κατεβαίνουν στὶς πόλεις, τὰ παιδιὰ χωρίζονται ἀπὸ τοὺς γονεῖς γιὰ νὰ σπουδάσουν, οἱ οἰκογένειες διασπᾶνται μὲ τὴν ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ μετανάστευση, ἡ εὐθύνη γιὰ τὴν ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν μετατίθεται στοὺς παποῦδες καὶ τὶς γιαγιάδες μὲ ἀποτέλεσμα, ἀπὸ τὴ μιὰ νὰ δημιουργοῦνται προστριβὲς μεταξὺ γονέων καὶ γονέων καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ μοναξιὰ καὶ ἡ ἀδυναμία δημιουργίας σχέσεων καὶ ἐπικοινωνίας νὰ πλήττει τὴ ζωὴ τῶν νέων ζευγαριῶν στὶς πόλεις.
- Τῶν εἰσοδηματικῶν μεταβολῶν: ἡ ἐργαζόμενη γυναίκα δημιουργεῖ ἄλλες σχέσεις μὲ τὸν ἄνδρα τῆς, ἄλλὰ καὶ τὰ ἐργαζόμενα παιδιὰ ἀποκτοῦν αὐτονομία καὶ ἀνεξαρτησία γνώμης.
- Τοῦ ἐκβιομηχανισμοῦ: δημιουργοῦνται συνεχεῖς μετακινήσεις μὲ συνέπειες στὴ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἐπιπτώσεις στὴν

ύγεια. Τὸ κυκλοφοριακὸ ἐπιτείνει τὰ ἄγχη καὶ τὸ στρές στὴ δουλειὰ καὶ στὸ σπίτι μὲ ἀποτέλεσμα τὴ δυσ-λειτουργία τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων.

- Τῆς **κοινωνίας τῆς ἀφθονίας καὶ τοῦ καταναλωτισμοῦ** ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνεργίας ὅταν ὑπάρχει ὕφεση. Πῶς θὰ λειτουργήσει ἡ ἀρετὴ τῆς διακρίσεως καὶ τὸ «ἀριστον μέτρον»; Απὸ μίμηση χάνουμε πολλὲς φορὲς τὰ μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ.
- Τῆς **ἐπικρατήσεως τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημερώσεως** (ἀξιολογικὸς πλουραλισμὸς, διεθνῆ πρότυπα καὶ τρόποι ζωῆς): τὰ μέσα ἐπικοινωνίας (ραδιόφωνο, τηλεόραση) ἀποτελοῦν σημαντικὸ παράγοντα ποὺ ἐπηρεάζει ὅλους μας στὸ τρόπο ποὺ σκεπτόμαστε, στὶς ἀξίες μας, στὸν τρόπο ποὺ ἐνεργοῦμε. Ή τηλεόραση γίνεται σήμερα ὁ «τρίτος γονηός», ἡ παληὰ ἔστια ἡ οἰκογενειακή, τὸ τζάκι γύρω ἀπὸ τὸ ὄποιο μαζευόμασταν. Ἔτσι, ὅμως, χάνουμε τὴν ἐπικοινωνία καὶ τὸν διάλογο.
- Τῆς **ἐπεκτάσεως τῶν ποικίλων μορφῶν τοῦ διαδικτύου καὶ τῆς κοινωνικῆς δικτύωσης** (facebook, twitter, instagram καὶ linkedin), τῶν ὅποιων οἱ κίνδυνοι ἐπισημαίνονται ἀπὸ ψυχολόγους, παιδαγωγοὺς καὶ λοιποὺς κοινωνικοὺς φορεῖς.
- Τοῦ **τουριστικοῦ προσανατολισμοῦ τῆς χώρας**: ζώντας ἀνάμεσα σ' ἔνα πλῆθος ἀνέμελων ἀνθρώπων δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐπηρεαστεῖ καὶ ἡ γενικότερη νοοτροπία καὶ στάση ζωῆς. Οἱ κυβερνήτες μας δίδουν μεγάλο βάρος στὴν «βαριὰ βιομηχανία» τῆς Ελλάδος, τὸν τουρισμό, καὶ κάνουν ἀρκετὲς ὑποχωρήσεις.

Θὰ προσθέταμε ἀκόμα:

- Τὰ ἀποτελέσματα τῆς **οἰκονομικῆς κρίσεως** ἐπάνω στὶς οἰκογένειες. Χίλια δυὸ προβλήματα ἀναφύονται ἀπὸ τὴν μείωση ἡ καὶ τὴν ἔλλειψη οἰκονομικῶν μέσων στὴν οἰκογένεια. Ή ἀνεργία, καὶ ἴδιαίτερα τοῦ ἄντρα, δημιουργεῖ σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ πολλὰ ψυχολογικὰ προβλήματα, ὅπως τὴν ἀπαξίωση τοῦ πατέρα καὶ τοῦ συζύγου, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς οἰκογενειακές του ὑποχρεώσεις.

Άλλα ζητήματα προβληματισμού

Βέβαια, στά πιὸ πάνω χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα ποὺ ἐπηρεάζουν τὴν ζωὴ τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας καὶ γιὰ τὰ ὅποια θὰ εἴχαμε ἀνάγκη νὰ ἐντρυφήσουμε σὲ κοινωνιολογικὲς καὶ ψυχολογικὲς ἔρευνες, ἔχουν προστεθεῖ τελευταῖα καὶ ἄλλα ζητήματα ποὺ μᾶς προβληματίζουν. Εἶναι περιττὸ νὰ τονίσω ὅτι ἔχουν διεξαχθεῖ ἀρκετὲς τέτοιου τύπου ἔρευνες καὶ καλὸν εἶναι νὰ συγκεντρωθοῦν, νὰ μελετηθοῦν καὶ νὰ ἐξαχθοῦν τὰ ἀνάλογα συμπεράσματα καὶ νὰ τύχουν τῆς δέουσας προσοχῆς.

- “Ἐνα ζήτημα εἶναι ἡ μείωση τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, τὸ δημογραφικό, δηλαδή, ποὺ δὲν ἀπασχολεῖ τόσο τὴν κρατικὴ ἐξουσία. Μάλιστα, ὅπως μερικοὶ θεώρησαν τὴν μετανάστευση στὴν δεκαετία τοῦ ’60 ὡς εὐλογία, τὸ ἴδιο σύγχρονοι πολιτικοὶ ἀνδρες δέχθηκαν ὅτι τὸ προσφυγικὸ φαινόμενο μπορεῖ νὰ εἶναι μιὰ σπουδαία λύση γιὰ τὸ δημογραφικό!
- Στὸ πιὸ πάνω ζήτημα νὰ προστεθοῦν καὶ οἱ δυσκολίες ἀποκτήσεως τέκνων ἀπὸ νέα ζευγάρια ποὺ παντρεύονται σὲ μεγαλύτερη ἥλικια καὶ καταφεύγουν στὴν ὑποβοηθούμενη ἀναπαραγωγὴ καὶ σὲ μέσα ποὺ παρέχει ἡ σύγχρονη βιοτεχνολογία. Ἐδῶ μποροῦν νὰ ἀναφερθοῦν πολλὰ προκύπτοντα ζητήματα (ἐξωσωματικὴ γονιμοποίηση, παρένθετη μητρότητα, υίοθεσίες κ.λπ.).
- Θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε, ἐπίσης, ὅτι στὶς πιὸ πάνω δυσκολίες ἔχουμε καὶ τὴν μεγάλη εὔκολιά μὲ τὴν ὅποια προσφεύγουν στὶς ἀμβλώσεις Ἑλληνες καὶ Ἑλληνίδες. Τὰ στοιχεῖα εἶναι συντριπτικὰ καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλο καὶ νεότερα ἀτομα προσφεύγουν στὴν λύση αὐτή, ἐπιτρέπούστης καὶ τῆς νομοθεσίας.
- Συναφὲς ζήτημα εἶναι καὶ οἱ μονογονεῖκὲς οἰκογένειες. Ὁχι τόσο οἱ προερχόμενες ἀπὸ χηρεία ἢ ἐγκατάλειψη τῆς γυναικας μετὰ τὴν γέννηση τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὸν ἀνδρα μὲ τὸν ὅποιον συνέλαβε (ἐξ ἀνάγκης), ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκ πεποιθήσεως τεκνογονία ἐκτὸς γάμου ἀκόμη καὶ μὲ προσφυγὴ σὲ τράπεζες σπέρματος. Αναφέρω περίπτωση κοπέλας εἴκοσι δύο ἐτῶν, ἡ ὅποια, δημοσίᾳ σὲ τηλεοπτικὴ ἐκπομπὴ ἀνακοίνωσε ὅτι ἀποφάσισε τὴν κατάψυξη ὠαρίων της γιὰ νὰ τεκνοποιήσει μετὰ τὰ τριάντα της, ὥστε νὰ ἔχει ἀποκατασταθεῖ ἐπαγγελματικά.

- Ζητήματα προκύπτουν ἐπίσης ἀπὸ τὴν νέα μιօρφὴ συνάψεως συζυγιῶν μὲ τὴν νομικὴ κατοχύρωση τοῦ πολιτικοῦ γάμου, τῶν συμφώνων συμβίωσης μεταξὺ ἑτερόφυλων καὶ ὄμοφύλων ζευγαριῶν καὶ τὸ ἐνδεχόμενον κατοχυρώσεως τοῦ δικαιώματος υἱοθεσίας ἀπὸ τοὺς τελευταίους. Εἶναι ἐμφανῆς ἡ πίεση ποὺ ἀσκεῖται ἀπὸ ὁρισμένους κύκλους καὶ ἡ προβαλλόμενη ὡς ἀναφαίρετο δικαίωμα τοῦ ἀτόμου ἐλεύθερη ἐπιλογή του στὰ ζητήματα αὐτά. Θὰ ἥθελα νὰ παρατηρήσω ὅτι ἐνῶ στὴν ἀρχὴ τῆς δεκαετίας τοῦ '60 τὰ φαινόμενα αὐτὰ ἀναφέρονταν ὡς ἐρωτικὲς μειονότητες σήμερα αὐτὲς οἱ μειονότητες περιφέρονται ὡς ἔχουσες δικαιώματα πλειοψηφίας, ἔτσι ὥστε ὅλοι οἱ ύπόλοιποι νὰ διερωτῶμεθα γιὰ τὴν γνησιότητα καὶ τὴν ὀρθότητα τῆς ταυτότητάς μας. Κάτι ποὺ παλαιότερα ἐθεωρεῖτο ὄνειδος σήμερα συνιστᾶ τεκμήριο περηφάνειας (βλ. τὶς pride parade Θεσσαλονίκη, Αθήνα καὶ σὲ ἄλλες πόλεις, ἀκόμη καὶ μὲ συμμετοχὴ μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος). Σ' αὐτὲς τὶς νέες «ἡθικὲς» ἀντιλήψεις ποὺ υἱοθετοῦνται ἀπὸ ἵκανὴ μερίδα τῆς κοινωνίας μας καὶ νέους ἀνθρώπους, αὐτὴ ἡ καύχηση, πῶς θὰ μποροῦσε νὰ ἀντι-παραβληθεῖ στὸ τοῦ Παύλου: «ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Γαλάτας 6, 14).
- Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ ἀναφερθοῦμε καὶ στὸ **ζήτημα τῶν μικτῶν γάμων** ἢ καὶ συμβιώσεων. Δὲν προκύπτουν μόνο ζητήματα συνάψεως γάμων μεταξὺ ἀτόμων ποὺ ἀνήκουν σὲ διάφορες χριστιανικὲς ἐκκλησίες καὶ ὄμολογίες (έτεροδοξοί). Γι' αὐτὰ τὰ ζητήματα ὑπάρχουν πάγιες λύσεις καὶ ἡ Μεγάλη καὶ Ἀγία Σύνοδος ἔλαβε καὶ σχετικὲς ἀποφάσεις. Ἐχουμε ὅμως καὶ ἀρκετὲς περιπτώσεις συνάψεως γάμων μὲ ἑτεροθρήσκους ἢ καὶ μὲ ἀδιάφορους ἢ καὶ ἀρνητικοὺς ὡς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα συζύγους ἢ συντρόφους.

Ἡ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸν γάμο καὶ τὴν οἰκογένεια ἐκδηλώνεται, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πρακτικό της μέρος στὴν καθημερινότητα τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς, τὴν πρόνοια καὶ τὴν ἐπίλυση προβλημάτων στὸ πλαίσιο τῆς ἴερᾶς ἐξομολογήσεως, καὶ στὶς θεωρητικότερες ἐνασχολήσεις της μὲ ἔκδοση φυλλαδίων, βιβλίων, διοργάνωση ἴερατικῶν συνάξεων, ἡμερίδων, ἐπιστημονικῶν συνεδρίων

ποὺ συγκαλοῦν οἱ διάφορες Εἰδικὲς καὶ Μόνιμες Συνοδικὲς Ἐπιτροπές, καθώς καὶ στὴν σύσταση Εἰδικῶν Κέντρων καὶ τῇ δημιουργίᾳ νέων θεσμῶν.

Γιατί ὅμως γίνονται τόσα Συνέδρια, Συμπόσια, Ήμερίδες, Όμιλίες γύρω ἀπὸ τὸν γάμο καὶ τὴν οἰκογένεια; Άσφαλῶς δὲν εἶναι τοῦ παρόντος ἡ ἀπάντηση σὲ αὐτὸ τὸ ἐρώτημα. Θὰ πρέπει νὰ προηγηθεῖ ἡ ἀξιολόγηση ὅλων αὐτῶν τῶν πρωτοβουλιῶν καὶ ἡ ἐκτίμηση τῶν ἐνδεχομένων ἀποτελεσμάτων τους στὴν καθημερινή πρᾶξη τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Θὰ ἔχετε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐντρυφήσετε σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς ἀναληφθεῖσες προσπάθειες σὲ Παράρτημα ποὺ παραθέτουμε στὸ τέλος τῆς παρούσης Εἰσηγήσεως.

Ἐπίλογος

Θὰ ἥθελα νὰ τελειώσω μὲ μιὰ παρατήρηση. Τὰ τελευταῖα χρόνια παρατηρεῖται μιὰ αὔξηση ἐρευνῶν καὶ δημοσιευμάτων γύρω ἀπὸ τὴν εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου. Τί κάνει τὸν ἀνθρώπο πιὸ εὐτυχισμένο; Ποιὸς εἶναι ὁ πιὸ εὐτυχισμένος Εὐρωπαῖος; Πῶς ὀραματίζεται τὴν εὐτυχία του καὶ τὰ συνακολουθοῦντα; Δὲν ἀπαριθμῶ ἀποτελέσματα καὶ προτεραιότητες. Θὰ μᾶς ἔπαιρνε πολὺ χρόνο. Συγκρατῶ μόνο μιὰ μικρὴ φράση ἐφ' ὅσον μᾶς ἐνδιαφέρει -καὶ τὸ ἀποδεικνύουν πολλὲς ἐρευνηες- ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ πολλοὶ τὴν περιμένουν ἀπὸ ἐφαρμογὲς ποικίλων Πολιτικῶν. «Δὲν εἶναι ἡ Πολιτική, εἶναι ἡ Οἰκογένεια ἡ ἀφετηρία γιὰ μιὰ εὐτυχισμένη κοινωνία» (Νίκος Μακρής, «Ἡ Καθημερινή», 31 Ιανουαρίου 2016, σ.21).

Βιβλιογραφία

Γιὰ τὴ συγγραφὴ τῆς παρούσης εἰσηγήσεως ὁ συγγραφέας στηρίχθηκε κυρίως σὲ ἐρευνές του γύρω ἀπὸ τὴν ποιμαντικὴ γάμου καὶ οἰκογενείας. Βασικὸ βοήθημα εἶναι τὸ βιβλίο του Ποιμαντικὴ Γάμου καὶ Οἰκογενείας, Ἐκδ. Ἀρμός, Αθήνα 2008 καὶ ἡ ἀναφερόμενη ἐκεῖ Βιβλιο-αρθρογραφία του (σ. 175-179) καθὼς καὶ πιὸ πρόσφατες εἰσηγήσεις του σὲ Συνέδρια, Τερατικὲς Συνάξεις καὶ λοιπὲς ἐκδηλώσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΗΜΕΡΙΔΕΣ – ΣΥΝΕΔΡΙΑ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΓΑΜΟ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Η μέριμνα τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸν γάμο καὶ τὴν οἰκογένεια ἐκδηλώνεται ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πρακτικό της μέρος στὴν καθημερινότητα τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς, τὴν πρόνοια καὶ τὴν ἐπίλυση προβλημάτων στὸ πλαίσιο τῆς ἰερᾶς ἐξομολογήσεως καὶ στὶς θεωρητικότερες ἐνασχολήσεις της μὲ ἐκδοση φυλλαδίων, βιβλίων, ὁργάνωση ἵερατικῶν συνάξεων, ἡμερίδων, ἐπιστημονικῶν συνεδρίων ποὺ δογματίζουν οἱ διάφορες εἰδικὲς καὶ μόνιμες Συνοδικὲς Ἐπιτροπές, καθὼς καὶ στὴν ὁργάνωση Εἰδικῶν Κέντρων καὶ τὴ δημιουργίᾳ νέων θεσμῶν.

- 1972, Αθήνα, Μόνιμη Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, «*Η ποιμαντικὴ μέριμνα τοῦ ἱερέως ἐν σχέσει μὲ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου καὶ τὴν πρόληψιν τοῦ διαζυγίου*», Αθῆναι, 40 σ.

[Γιὰ τὴν περίοδο 1972-2002 ἔχει ἀναληφθεῖ εἰδικὴ ἔρευνα, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὥποιας θὰ ἀνακοινωθοῦν προσεχῶς]

-
- 2-6/11/2002, «*Ο γάμος στὴν Ὁρθόδοξη Ἑκκλησία*», ΕΣΕ Λειτουργικῆς Αναγεννήσεως, Προκόπιον Εύβοίας. Ἐκδοση Ποιμαντικὴ Βιβλιοθήκη -9, Αθῆνα 2004.
 - 13-14/12/2002, «*Συζυγία καὶ Τεκνογονία*», ΕΣΕ Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος. Ἐκδοση Ποιμαντικὴ Βιβλιοθήκη -17, Αθῆνα 2008.
 - 03/06/2004, «*Πολιτικὸς Γάμος - Ἐλεύθερες Συμβιώσεις μεταξὺ ὀρθοδόξων καὶ ἀλλοδόξων*», ΕΣΕ Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος. Καινούριο Λαμίας. **Εἰσηγήσεις :** Άρχιμ. Ιερεμίας Φούντας, Ποιμαντικὴ προσέγγιση. Πρωτοπ. Σταῦρος Κοφινᾶς, Ψυχολογικὴ προσέγγιση. Δρ. Αντώνιος Παπαντωνίου, Κοινωνιολογικὴ προσέγγιση.
 - 5-6/11/2004, «*Γάμος καὶ οἰκογένεια, διαπιστώσεις καὶ προοπτικές*», ΕΣΕ Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος. Ἐκδοση Ποιμαντικὴ Βιβλιοθήκη -18, Αθῆνα 2008.
 - 22-24/10/2004, «*Ο σύγχρονος ρόλος τῆς γυναικας στὴν Ὁρθόδοξη Ἑκκλησία*», ΕΣΕ Γυναικείων Θεμάτων, Ἐκδοση Ποιμαντικὴ Βιβλιοθήκη -16, Αθῆνα 2007.

- 1-2/09/2006 «*Η ιερατική οίκογένεια*», Διημερίδα, Διορθόδοξο Κέντρο Ιερᾶς Μονῆς Πεντέλης. **Εισηγήσεις**: Μητρ. Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παύλου, Ό ύποψήφιος Ιερέας καὶ ἡ μέλλουσα σύζυγός του. Πρεσβ. π. Στεφάνου Άλεξοπούλου τῆς Ι. Αρχιεπισκοπῆς Αθηνῶν καὶ Πρεσβ. π. Δημητρίου Μπαθρέλου τῆς Ι. Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς, *Η ιερατική οίκογένεια ἐκτός των ἑλληνικῶν συνόρων*. Τρεῖς πρεσβυτέρες, *Η ματιὰ τῆς πρεσβυτέρας*. Τρία παιδιά ίερέων, Άπο τὴν πλευρὰ τῶν παιδιῶν. Μητρ. Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου, *Σχέσεις ιερατικοῦ ζεύγους καὶ Ἐπισκόπου*.
- 2011, 08/10, Διεπιστημονική Σύσκεψη ΕΣΕ Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος: «*Τὰ νέα κοινωνικὰ δεδομένα καὶ τὰ πρόσφατα νομοθετικὰ μέτρα γιὰ τὸν γάμο καὶ τὴν οίκογένεια. Όρθόδοξη ἀντιμετώπιση καὶ προτάσεις*. (Δεν πραγματοποιήθηκε). **Εισηγητές**: Μαρία Στρατηγάκη, Κοινωνιολογική προσέγγισις. Νεκτάριος Τσαρουχᾶς, Νομικὴ προσέγγισις. Εὐγενία Κατούφα-Χαραλαμπίδη, Δημοσιογραφικὴ προσέγγισις. Άρχιμ. Χρυσόστομος Παπαθανασίου, Έκκλησιαστικὴ προσέγγισις. Άρχιμ. Βαρνάβα Γιάγκου, Ποιμαντικὴ προσέγγισις.
- 2011, 5 Όκτωβρίου, Ιεραρχία, πέρ. «*Έκκλησία*», τεῦχος 10, Νοέμβριος, σ. 662-683. **Εισηγήσεις**: Μητροπ. Παροναξίας κ. Καλλινίκου, *Η κατὰ Χριστὸν ἀγωγὴ τῶν Παΐδων*. Μητροπ. Ἰλίου, Άχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρου, *Προετοιμασία γιὰ τὸ μνστήριο τοῦ γάμου καὶ δημιουργία τῆς χριστιανικῆς οίκογένειας*. Μητροπ. Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Ιωάννου, *Συζυγία-Οἰκογένεια, Όρθόδοξα πνευματικὰ καὶ σύγχρονα κοινωνικὰ δεδομένα*.
- 25/02/2013 «*Η χριστιανικὴ οίκογένεια*», 34ο Ιερατικὸ Συνέδριο τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, Λαμία. **Εισηγήσεις**: Άλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου, *Όρθόδοξη Χριστιανικὴ Οἰκογένεια*. Πρεσβυτέρας Αδαμαντίας Τσιμούρη, *Ο ρόλος τῆς Πρεσβυτέρας στὴν ιερατικὴ οίκογένεια*.
- 2013, 15-18 Όκτωβρίου, Ιεραρχία, πέρ. «*Έκκλησία*», τεῦχος 9, Όκτωβριος, σ.627-647, τεῦχος 10, Νοέμβριος, σ.715-731. **Εισήγηση**: Μητροπ. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίου, Θεολογικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὴ θεώρηση τῆς οίκογενείας. Μητροπ. Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου, *Ο ρόλος τῆς οίκογενείας στὴ σύγχρονη ἐποχὴ*. Μητροπ. Νέας Σμύρνης κ. Συμεὼν, *Έκτροπες τοῦ οίκογενειακοῦ θεσμοῦ στὴ*

σημερινή πραγματικότητα. Νομικές, ηθικές και κοινωνικές προεκτάσεις (ή εισήγηση και σε άνατυπο, Αθήνα 2014, 16 σ.). Βλ. έπισης τὴν ποιμαντορική του ἐγκύκλιο τῆς Πρωτοχρονιᾶς 2014: *Η παρέκκλιση γάμος; Μητροπ. Ἐδέσσης, Πέλλης και Άλμωπιας κ. Ιωὴλ, Θεολογικές και κοινωνικές ἀλλοιώσεις εἰς τὸν οἰκογενειακὸν θεσμόν.*

- 2013, Δεκέμβριος, «*Οἰκογένεια και κοινωνία σὲ κρίση σήμερα*», Τεράς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, φυλλάδιο Πρὸς τὸ Λαό, ἀρ. 47, 4 σ.
- 2014, «*Οἰκογένεια και κοινωνία σὲ κρίση σήμερα*», Πρὸς τὸ Λαό, συμπληρωμένη ἔκδοση τοῦ ἀνωτέρῳ σὲ τεῦχος 32 σελίδων, μὲ σχέδιο ἐξαφύλλου οἰκογένεια ἀπὸ ἐσωτερικὸ ποτηρίου παλαιοχριστιανικῆς ἐποχῆς.
- 2015, 6-9 Οκτωβρίου 2015, Τεραρχία, περ. Ἑκκλησία, τεῦχος 11, Δεκέμβριος 2015. **Εἰσήγηση** Μητρ. Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου κ. Δημητρίου, *Τὸ δημογραφικὸ πρόβλημα τῆς χώρας: Θέμα, παράμετροι, αἰτίες* (σ. 869-883).
- Ως τελευταία ἐνδεικτικὴ μικρὴ ἔκδοση σημειώνω τὸ Ἁμερολόγιο 2017 τῆς Ι. Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης Ἀφιερωμένο στὴ Χριστιανικὴ Οἰκογένεια μὲ ἐμπνευσμένα κείμενα τοῦ ὁσίου Παϊσίου, θυμίζοντας ὅτι τὸ Ἁμερολόγιο τοῦ 2002 τῆς Ι. Μητροπόλεως Φθιώτιδας ἦταν ἀφιερωμένο στὴν Ὁρθόδοξη Ελληνικὴ Οἰκογένεια.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΛΛΩΝ

- 2014, 6-10/7, 42nd Biennial congress, : *"The Orthodox Christian Family: A Dwelling of Christ and A Witness of His Gospel"*, Philadelphia Marriot Downtown.
- 2014, 14-15/11 «*Οἰκογένεια: περιπέτεια ή ἐμπειρία;*», Τεράς Αρχιεπισκοπὴ Καθολικῶν Ἀθηνῶν, Λεόντειο Λύκειο Πατησίων.
- 2014, 6/12, «*Ἡ οἰκογένεια χθὲς και σήμερα, αὔριο;*», Χριστιανικὴ Ἐνωση Ἐπιστημόνων (Χ.Ε.Ε) και Χριστιανικὴ Ἐνωση Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν (Χ.Ε.Ε.Λ), περ. «Ἀκτῖνες», τεῦχος Ιουλίου-Αὐγούστου 2015, ἀρ.752, σ.123-143 και περ.

«Έλληνοχριστιανική Άγωγή», τεῦχος Ιουλίου – Αύγουστου, ἀρ. 611,
σ.101-109.

- 2014, 22/11, Δευτέρα Διεθνής - Διαχριστιανική Συνάντηση για τὴν
Οἰκογένεια: «*Χριστιανοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ Σύγχρονα Ήθικὰ
Διλήμματα*», Τερά Μητρόπολη Δημητριάδος, Συνεδριακό Κέντρο
Θεσσαλίας.

